

ARCHIVIO GENERALIZIO - Sezione Storica

Chierici Regolari Somaschi

BIOGRAFIE C.R.S.

n. 935

Curia Generalizia - Roma

→ Barbierus n. 935

Vezzani Giacomo (Vettiano), Iacobo Vectiani Reglensis Selectarum epistolarum pars prima ad illustrissimum principem Franciscum Barberinum S.R.E. Cardinalem. Bologna, apud haeredes Bartholomaei Cochij 1626, pp. 580 in 8°:

Copia in: VE, Marciana (214.D.204).

*Trascrizione di p. Maurizio Brioli crs.
Venezia, Marciana, 13-15 nov. 2010*

- pagg. 394-395: "CXXXIII. Iacobus Vectianus Stephano Palmario (p. Stefano Palmario crs. ndr). Ameriam, S.P.D.

Scribo raptim. Quod per aliquot dies siluerii, noli putare indormisse me amici tui, cuius causa adeo sollicitus es, negotio. **Collegii (Clementino ndr) Rectorem**, mei ut scis amatissimum, et olim non semel, et heri multo studiosius precatus sum, ut illius, et meis votis, in re praesertim honesta, et facili obsequi vellet. Permississe videor, et voti, ut spero, compotes erimus eius ad me latinas litteras eidem ostendi, quas perlegit, et laudavit, sed dubitare se dixit, ut sint ab illa manu, ab illo ingenio, ego affirmavi, nullum esse dubitationi locum, qui iuvenem pernovi, et visus est credere. Occasio autem illius accersendi aderit propediem, ni fallor. Quod igitur ad **Rectorem** attinet, confecta res est et modo is velit, <Quem penes arbitrium est, et ius, et cura vocandi>, in utramvis aurem dormire potest. Intra hunc mensem, quod nosse debes istic aderit vicarius generalis vester: si forte quaeret, unde ista, praesertim tam subita, de loci mutatione cogitatio, mone illum, ut veram aliquam, et solidam in promptu causam habeat: sed vereor, ne rem omnem inturbetis sub cuius est acerbo servitio. Omisso ioco: nisi tuus amicus Urbem revisere, atque habitare tentopere averet, non durum, credo, aut ideo immite istud videretur imperium. Et ego illos quidem opinione falsos esse puto, qui existimant et palam loquuntur, hominis convenire cum factis nomen: at, ne quid mentiar, istic cum essem (etsi ad breve id tempus fuit) longe aliter sum expertus. Sed omnibus aut idem ingenium non est, quod omnibus non ille idem. Verum ista mittamus: mihi curae in primis erit, tuo ut satis amico fiat, in quo et mihi, ubi quot volumus, erimus assecuti, apprime satisfacturi putabo. Vos benevalete, et me, quod facitis, uterque amate. Romae. Kal. Octobris".

935

P. PALMARIO STEFANO

Professò in Amelia l'8 XII 1618. Proseguì gli studi in Amelia poi dal 1623 in S. Biagio di Roma, dove fu ordinato suddiacono nel giugno 1624, e fu mandato nel collegio Clementino per esercitarvi la prefettura e studiar filosofia. Fu ordinato diacono nel marzo 1625. Dopo un'assenza, forse a Napoli, nel 1630 ritornò al Clementino, ma per breve tempo. ^{Nel 1627 e nel 1638} Dal 1630 al 1637 è di stanza nel Caracciolo di Napoli. ^{in quell'epoca di Napoli} Nel 1637 lo troviamo di stanza nell'orfanotrofio di Loreto di Napoli poi vicerettore. Nel 1643 rettore dell'orfanotrofio della Pietà di Napoli. Dal 1650 al 1654 rettore del collegio Macedonio di Napoli. Nel 1656 rettore di Loreto di Napoli

Il 24 VI 1653 per litteras patentes P.D. Stephanus Palmarius constitutus fuit provisitator et Commissarius Collegij Macedonij in casibus qui moram non patientur et praesentaneo indigeant remedio.

Il 17 8 1654 per litteras patentes R.P.D. Stephanus Palmarius declaratus fuit Commissarius ad recipienda nova loca.

Nel 1647 fu eletto vocale.

Morì nel luglio 1664.

P. Palmario si distinse come capacità di governo; ma anche come cultore della lingua latina, come ci consta dalla seguente lettera di Giacomo Vezziani (Epistolae, parte I, Bologna 1626 pag. 394):

Veziani, Giacomo
 Anonymi, 1626
 CXXXIII.
 Jacobus Vezianus Stephano Palmario,
 S. P. D. in Ameriam
 Scribo raptim. Quod per aliquos dies slueris,
 inoli parere indormibile in amici tui, cuius
 causa adeo sollicitus es, negotio. Collegij Re-
 ctorem, mei ut fecis amantissimum, & olim non
 semel, & heri multo studiosius precatus sum, ut
 illius, & meis votis, in re praesertim honesta, &
 vacilli obsequi vellent. Perinonisse videor, & voti
 ut spero, compotes erimus. cius ad me latinas
 li-

10 Jacobi Vediani
ceras esse adendi, quas pernegis, & tunc autem
dubitare se dixit, ut sint ab illa manu, ab illo lo-
quo, ego affirmavi, nullum esse dubitationi locum,
qui suavem pernocti, & vilis est credere. Occa-
sio autem illius accersendi a dicit propediem,
ni fallor, Quod igitur ad lectorem attinet, con-
fata res est, & modo is velle.
Quem pendis arbitrium est, & ius, & cura, & candidus
in vitiis autem dormire potest, intra hunc recep-
sem, & quod nosse debes, illic aderit Vicarius ge-
neralis vester, si forte quare, vade ista, praeterito
tam subita, de loci mutatione cogitatio, mon-
illum, & veram aliquam, & solidam in promptu
causam habeat: sed veros, ne rem omnem in
reprehensibilis, sub cuius est acerbo seruitio, Omnia
iocos, nificus amicus Vibem reuitero, atque
habitare, tantopere auerit, non durum, & cre-
do, aut adeo immitte, istud, videretur, impe-
rium, & ego illos quidem opinione falsos esse
puto, qui existimant, & palam loquuntur, hominis
conuenire cum fatis, nomen, at, ne quid metiar,
istis cum esse in (est) & breue id tempus fuit) longe
aliter sum expectus, sed omnibus non ille idem, Ve-
genium non est, aut omnibus non ille idem, Ve-
rum, ista mitramus, imbi, cur, in primis erit,
tu, ut satis amico fiat, in quo & mihi, vbi quod-
volumus, erimus, assecuti, appime satisfacum
purabo: Vos bene valere, & me, quod facietis,
uterque amate. Romae Kal. Octobris, 1622.

Fano 6982 1622

CITTA DEL VATICANO

C.C.P. 1-16722